

[Aksel Larsen.]

med til at ophæve tøjskatten. Jeg er aldeles overbevist om, at hvis regeringen kommer med et forslag herom, vil det kunne samle flertal her i tinget, og det må jeg være så meget mere overbevist om, som det ærede medlem hr. Weikop på det konservative folkepartis vegne — og som vi så ved behandlingen af tekstiltolden, havde det konservative folkeparti flertal sammen med regeringen — opfordrede regeringen til at ophæve tøjskatten.

Jeg mener ikke, at man behøver at vente længe på at få denne sag afgjort. Alle kender problemet, alle er inde i det, alle har en mening om det, og derfor synes jeg, man skal have lejlighed til at give denne mening tilkende under denne behandling, hvorfor jeg tillader mig at stille følgende forslag til motiveret dagsorden:

„Idet folketinget udtaler, at en væsentlig nedsættelse af priserne på vigtige forbrugsvarer vil kunne opnås ved ophævelse af omsætningskatten på tekstilvarer, beklædning o. lign., opfordrer det regeringen til snarest at fremsætte forslag om tøjskattens ophævelse.

Tinget fortsætter hermed behandlingen af lovforslagene.“

Formanden: Der er fremsat følgende forslag til motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Tholstrup: Det foreliggende forslag til lov om indseende med priser må betragtes som et storstilet forsøg på at indføre planøkonomien, som blev opfundet af kommunisterne og på storstilet vis videreført af nazisterne, men i intet af tilfældene til arbejdernes gavn; den havde kun et voksende bureaukrati til følge.

Det kan ikke være nogen god løsning at få flere folk ansat i administrationen. Det er produktionen, vi lever af, vi lever ikke af at sidde og kontrolere hinanden. Enhver person, der flyttes fra de produktive erhverv, medfører et tab for samfundet, og enhver, der bliver ansat i det offentlige tjeneste, giver skatteforhøjelse på den ene eller den anden måde.

I 1929 havde vi 105 000 mennesker ansat i offentlig tjeneste. I 1949 var tallet vokset til 186 000 eller 60 000 flere, end befolk-

ningstilvæksten betingede. Udgiften for skatteyderne i forbindelse med tilvæksten i bureaukratiet må skønsmæssigt ansættes til ikke under 1 000 mill. kr. om året, eller 600—700 kr. for hver arbejderfamilie alene for tilvæksten. Det samlede beløb for det samlede bureaukrati bliver det tredobbelte. Enhver udvidelse af bureaukratiet forøger denne udgift for de arbejdere, der gennem resolutioner og lignende har fremkaldt nærværende lovforslag.

Den højtærede minister sagde i sin fremsættelsestale, at kontrollen med avanceberegninger er langt vanskeligere at gennemføre end f. eks. kontrollen med maksimalpriser. Man kunne fristes til at spørge: Hvorfor nøjes man så ikke med at indføre maksimalpriser, når de er lettere at kontrollere? Er grunden den, at „maksimalpris“ har fået en odiøs klang, fordi erfaringerne har vist, at maksimalpriser på varerne betød, at varerne forsvandt fra disken og blev bukkevarer? Ja, unge mennesker kender vel ikke engang det udtryk, men vi fik da nok af det under afspæringsforholdene!

At indføre maksimalpriser ville nødvendigvis genindførelsen af det store priskontrolapparat, vi havde dengang med over 400 mennesker mod de 80, der nu er tilbage i Nørregade. Når den højtærede handelsminister selv siger, at efter dette forslag bliver det vanskeligere at udføre kontrollen, så man må jo regne med endnu flere folk.

Det ærede medlem hr. Anker Lau citerede fra „Berlingske Aftenavis“, men kunne have fortsat — jeg beder formanden om tilladelse til et citat:

„Embedsmændene fremhæver udtrykkeligt, at en sådan pris- og avancekontrol nu vil kræve et langt større administrationsapparat end det, vi havde under krigen og i efterkrigsårene.“

Skal vi regne med 500 eller 1 000 nyan-satte i priskontrolrådet, eller har den højtærede minister et andet tal at fremføre? Selv 500 mennesker betyder et produktions-tab på mellem 5 og 10 mill. kr., men det betyder samtidig ny skatteudskrivning på andre 5—10 mill. kr. til lønninger og til kontorer. Ikke engang den nye kæmpebygning, som husholdningsrådet bygger ude på Amager, vil kunne rumme denne menneskemængde; der kan vel højst blive kontor-